

चेत्। गिरिका ८ वाचमूषिका ५। नेड्टे इंद्रं
इति भावा। इत्यमरः। मूषकः६ मूषः७ मूषीकः
उन्दूरः६ खणकः१० वनुः११ वधः१२ आ-
खनिकः१३ वृशः१४ दीना१५ मूषीका१६।
मूषा१७ मूषीका१८ मूषिका१९। इति
शब्दरत्नावली। विकेश्यः२० मूषिरः२१
इन्दूरः२२। इति जटाधरः। चुदस्य तस्य पर्यायः।
चिक्कः२३ वेष्मनकुलः२४ चिक्का२५। इति च
शब्दरत्नावली। हालाहला२६ अङ्गिका२७।
इति जटाधरः।

उन्दूरः, ऐं, (उन्दूर + वाङ्मयकात् ऊहः)। मूषिकः।
इति हेमचन्द्रः।

(“उन्दूरव्याघ्रान्तरहितं तेन वातप्त्रकल्पवत्”।
इति वामटे चिकित्सास्थाने नवमेऽथाये।)

उन्दूरकर्णी, स्त्री, (उन्दूरोः मूषिकस्य कर्णैऽव पर्ण-
मस्या। उन्दूरकर्ण्य + डोषः। चाहुकर्णीजिता।
इति राजनिर्वाणः।

उदः, चिं, (उन्दूर + कृ)। नुदविदेति पक्षे नवम्।
सिद्धः। दयापरः। इति हेमचन्द्रः।

उद्रतः, चिं, (उदू + नम + कृ)। वर्दितः। तत्पर्यायः।
उच्चः२ प्राणुः६ उदयः४ लक्षितः५ उत्तुः६।
इत्यमरः। उच्चः७। इति शब्दरत्नावली। तुङ्गः८।
इति जटाधरः। (यथा, रुदः। १। १५। “स्थातः
सर्वेषानेनोर्वीं क्राक्षा मेरुरिवात्मना”। स्त्री,
दिनपरिमाणाञ्चानन्दनं उपायः। यथा सिङ्गा-
न्तशिरोमण्डौ। “दिवसस्य यदृतं यज्ञं शेषं तयोर्द-
दस्यं वदुव्रतसंज्ञे येम्”। (ऐं, चाहुषमन्वन्तरे
ऋषिमेदः। यथा, मार्कण्डेये ७६। ५।
“सुमेधा विरजाचैव इविश्वानुव्रतो मधः।
अतिवामा सहिष्याच्च सप्तासन्निति चर्चयतः”॥))

उद्रतनाभिः, चिं, (उद्रतो नाभिः यस्य।) उद्रतनाभि-
युक्तः। तत्पर्यायः। तुङ्गः२। इति इत्यायुधः।
उद्रतनानं, चिं, (उद्रतव तत् चानतवेति।) उच्च-
नीचस्थानादि। तत्पर्यायः। बन्धुरम्२। इत्यमरः।
उद्रतिः, स्त्री, (उदू + नम + किन्।) गरुडभार्या।
सम्भिः। (“वचोजौ करिकुमविभवकरीमलु-
द्धतिं गच्छतः”। इति साहित्यरप्ते। इय
परिच्छेदे।) उदयः। इति हेमचन्द्रः। (यथा,
सिङ्गान्तशिरोमण्डौ।
“मासान्तपादे प्रथमेऽयवेन्दोः
श्वस्त्रोमितर्यद्विसौरुवगभ्या।
तदोदयस्ते निशि वा प्रसाधः।
श्वशुविधोः स्त्रीदिवनाङ्गिकादौ”॥))

उद्रतीशः, ऐं, (उद्रताल्पादाख्याया प्रसिद्धाया गरुड-
पत्राः ईशः स्त्रामी।) गरुडपत्री। इति चि-
क्काकृष्णेषः।

उद्रमितः, चिं, (उदू + नम + गिर्व + कृ)। उत्तो-
कितः। उद्दीकृतः। इति श्रीधरस्त्रामी।
“अथ प्रयोगमितानमन्तर्मणै-
र्धते कथचित् यग्निं गौरेत्थः”॥।
इति मावे। १। १४।)

उद्रयः, ऐं, (उद्रयनम्। उत् + नी + श्वचिदपवाद

विषयेऽप्युत्तर्णोऽभिनिविश्वेऽस्ति शर्वः।) ऊर्ढ-
नयनम्। इत्यमरः।

उद्यनं, स्त्री, (उत् + नी + ल्लुट्।) विवर्कः। इति
हेमचन्द्रः। ऊर्ढप्राप्यगम्। उत्तोलनम्। तोलन
उठान इत्यादि भावा।

(यथा, काल्यायने। २२। १०। ५।
“तेष्वेवोद्यनमभ्यभि सोमामुद्वयन्तीति श्रुतेः;”।
उदूर्देव नयनं यस्येति वाक्ये वाचलिङ्गः”॥))

उद्यायः, ऐं, (उद्रयनं इति। उत् + नी + वच्।)
उद्ययनम्। इत्यमरः। (यथा भट्टिः। ७। ३७।
“उद्यायानधिगच्छन्तः प्रदावैर्वसुधाभ्रताम्”॥)

उद्याहं, स्त्री, (उत् + नह + वच्।) काङ्गिकम्।
इति हेमचन्द्रः।

उद्यिदः, चिं, (उद्गता निदा स्वप्नो दुःखादिकं वा
यस्मात्।) प्रकुप्तिः। विकसितः। इति हेमचन्द्रः।
("उद्दिपुष्यचन्द्रम्यकपुष्यभासाः”॥)

इति माधः। प्रवृद्धः। शृण्यादुत्थितः।
“तासुग्रिदामवनिश्यनां सौधवातायनस्यः”॥।
इति मेष्वतूते। ८८। तथा, शाकुन्तले घषाङ्गे।
“शृण्याप्रान्तविवर्तनैर्विगमयद्युद्दिश्य च्यापाः”॥))

उन्म प श पूर्तैः। (तुदा + पर्ण + सकं + सेद्।)
क्रस्वादिः। प श उमति कुम्भं जनेन कोकणे।
उम्मामात्र। इति दुर्गादासः।

उम्मतः, चिं, (उत् + मद + कृ।) उम्मादयुक्तः।
वायूक्तत्वित्तविभवनिश्विदः। पागल इति भावा।
तत्पर्यायः। उम्मादवान् २। इत्यमरः। तस्यौ-
वधम्, यथा,—गारुडे १६६ अथायः। *।
“कूर्ममत्याखुमहिषगोप्त्रगालाच्च वानराः।
विडालवर्हिकाकाच्च वराहोलूककुकुटाः।
हंस एवाच्च विष्मयं मांसं वा रोमशोगितम्।
धूमं दद्याच्चरांस्य उन्मत्तेभ्य शान्तये।
एतान्मौवैधजातानि धूपितानि महेश्वर।
निहन्ति च्छ्रमुम्भादं वृक्षमिन्द्राशिनिर्यथा”॥।
("तमामनो हतमुद्भन्तो देवादयः कुर्वन्त्यु-
म्भत्म”। इति निदानस्थाने सप्तमेऽथाये।
“देवर्षिपिठगन्त्व्येष्वमत्तस्य च बुद्धिमात्।
वर्जयेदञ्जनादीनि तीक्ष्णानि क्रूरकर्म च।
सर्पिष्यानादि तस्यैष मृदैभैव्यमाचरेत्”॥।
इति च विकित्सास्थाने १४ अथाये चरकेणोक्तम्।
अन्यदिवरणस्योन्मादशब्दे ज्येष्म्।))
तदाच्चप्रामाण्यं यथा,—मजमासत्त्वे।
“उन्मत्तानाच्च या गाथा शिश्रूनां चेष्टितं च यत्।
स्त्रियो वच्च प्रामाण्ये नाल्पि तत्र अतिक्रमः।
आदौ गच्छति देवेषु पञ्चात् गच्छति मानुषान्।
गादेशिता वामवदति सत्या ह्येषा सरस्ती”।

उम्मतः, ऐं, (उम्मत्यति। उम्मत + तत्त्वरोतीति
गिर्व + पचाद्यच्।) धुरूरः। यथा,—
("श्वेतोन्मस्तोत्रतदिष्टमुलसिद्धत्वं पायसः।
गुडाच्चसंयुतो इति सर्वेषामादांच्च दोषजान्”॥।
इति तैवकचक्रपाणिसंयुते उम्मादाधिकारे।)
सुचुकुद्धकः। इति मेदिनी।

उम्मदः, चिं, (उद्रतो मदो यस्य।) उम्माद-

युक्तः। उम्मतमदः। तत्पर्यायः। उम्मदिष्टः२।
इत्यमरः। (“उदीरयामासुरिवोन्मदानाम्”॥)
इति रघुः। २। ६। तथा, माघे ६।२६।
“मधुकराङ्गनया मुजरम्भ-
ध्वनिमित्ता निभत्ताक्षरमुज्जगे”॥))

उम्मदिष्टः, चिं, (उत् + मद + इष्टुच्।) उम्मदः।
उम्मादशीलः। इत्यमरः।

उम्मना:, [स्] चिं, (उद्गत उल्लिङ्गत मनो यस्य।)
उल्लिङ्गतचित्तः। तत्पर्यायः। उल्लः २। इत्यमरः।
("उम्मना: प्रथमजन्मचेष्टिता-
न्यमरवपि बभूत राघवः”॥।
इति रघुः। ११। २२। “पयोधरेष्वोरसि कावि-
दुमनाः”॥। इति किराते। ८। १६।)

उम्मायः, ऐं, (उत् + मध + वच्।) मारणम्।
वधः। इति हेमचन्द्रः।

उम्मायः, ऐं, (उम्मत्यत्तेनेति। उत् + मध + वच्।)
मारणादिपच्चे भावे वच्।) कूटयन्तम्। मध-
वधोपयक्यन्तम्। आमिषं दत्ता मधगप्तिवच्य-
नार्थं यत् सन्धानयन्तं निवेशते सः। इत्यमरः।
मारणम्। वातकः। इति मेदिनी।
(यथा, प्रवोधचन्द्रोदये।
“प्रभो महायानां क इव भुवनोम्मायविधिषु”॥))

उम्मादः, ऐं, (उत् + मद + वच्।) (महादेवः।
यथा महाभारते। महादेवसहस्रामकथने १३
१७। ६६। “उम्मादो मदनः कामो छान्त्योऽयं-
करी वशः”॥। वातिकरोगविशेषः। तत्पर्यायः।
चित्तविभमः २। इत्यमरः। मतिभंशः३ उम्मनाः
४। इति राजनिर्वाणः। (चित्तविभवः ५३। २६॥।
इति हेमचन्द्रः॥।) मानसरोगविशेषः।
तस्यौवध यथा,—
“वचा चिकुदुकचैव करञ्जं देवदात च।
मङ्गिष्ठा चिकला श्वेता शिरीषो रजनीदयम्।
प्रियहृनिभविकडु गोमूनेष्वावचारितम्।
नस्यमालैपत्तैव खानमुहत्तन्तम् तथा।
अपस्मारविषयोन्मादश्वोषावलम्बीज्वरापहम्।
भूतेभ्य भयं हयन्ति राजदारे च ग्रासनम्”॥।
इति गारुडे १६६ अथायः। *। अथ उम्मादा-
धिकारः। तत्र उम्मादस्य निरक्षिमाह।
“मध्यन्तुङ्गता दोषा यस्मादुन्मार्गमिक्ताः।
मानसोऽयमतो आधिकमाद इति कीर्तिः”॥।
अथमर्यः। यस्मादेवोरदक्षाः। प्रदक्षा दोषाः।
उम्मार्गमास्थिताः। मदयन्ति चित्तं विद्युपन्य-
सिन्। अतोऽयमुम्भाद इति कीर्तिः। सः
उम्मादः। मानसो आधिः। मनोवैक्षयकरणात् ॥।
तस्यौवास्यामेदेन नामान्तरमाह। स चाप्रदृ-
क्षत्वयो मदसंज्ञा विभर्ति च। स उम्मादस्य विप्रदृक्षतिगदामाह।
नवीनः। *। उम्मादस्य विप्रदृक्षतिगदामाह।
“विवद्दुष्टामुचिभोजनानि
प्रधर्षयन् देवगुहिदिगाम।
उम्मादहेतुभैरव्यर्पूर्व्ये।
मनोऽभिवातो विषमाच्च वेष्याः।”
दुष्टं धत्तवीजादिसिद्धतम्। अशुचि रजस्तामाद-